

כבר עבר יותר מחודש מאז שאריה בך הלך מאיתנו, בבית חולים, הרחק מן הבית.
לאחרונה לא היה אריה אדם נוח לבריות, אבל חייו, ובמיוחד שנותיו האחרונות, לא היו
קלות. מאז ימי ילדותו נאבק במחלה קשה, ולמרות זה הספיק להגיע להגשמת השקפותיו
הציוניות בצורה שהלואי וכל בוגר "הבונים" היה זוכה לה. לפי מגבלותיו למד סנדלרות,
סקצוץ לא אהוב עליו במיוחד, אך מועיל, ובמשך שנים לא מעטות שירת את החברה
בנאמנות בקבודה בסנדלריה.

אריה היה אדם אנטיגנסי ושואף ידע, ועד לתקופה האחרונה בחייו הרבה לקרוא
ספרים בנושאים רבים ומגוונים.

אין לי ספק שמעט האור שהיה בחייו, הוא קיבל מעובדת היותו חבר בהברתנו, והוא
ידע כי בשעותיו הקשות יהיה אל מי לפנות ושמישהו יושיט עזרה.

יהי זכרו ברוך.